

ПЛОЩАД НА РАЗГНЕВЕНИТЕ МАЙКИ?

Вече цял свят знае, че Русе се е град — екологичен мѝченик и поборник! Когато осмислям тези девет убийствено хлорни години, винаги се връщам в деня на първата демонстрация. Тя бе в национален мащаб първата искрица на фитила към антитоталитарния взрив. Тя бе именно и викът, който досѣбуди във всеки доблестен българин десетилетни стонове от най-различно естество. Посвоему тези площи между новия шадраван и сградата на БСП са исторически — те бяха импровизираната сцена, от която русенци заявиха, че не могат да са мълчаливи зрители на едно престъпно правителствено бездушие. И те освиркаха бездарно наглите и високопоставени живковистки актьори, разиграващи фарса на цинизма.

Като гражданин на Русе мисля, че е задължително това място да се обособи като отделен площад със свое подходящо име. Той може да се наименува на датата, на която се състоя първата демонстрация. Може да се казва Площад на екопротеста. Но в този план на асоциации пред очите ми са най-активните и неустрашими изпълнители на тогавашната гражданска акция — русенските жени и най-вече майките сред тях. Та много справедливо би отивало едно име като Площад на разгневените или, защо не, ГЕРОИЧНИТЕ майки. Не беше ли своеобразен, макар и инстинк-

тивен героизъм техният устрем към съпротивата — лице в лице с тогавашните вездесъщи и безнаказани деспоти! Тогава, когато хиляди хора още се страхуваха да говорят политически протестно и свободно дори под отворени прозорци и балкони на улицата и дори на тротоара се обръщаха като на пресечна...

Нека повече хора помислят за едно най-обективно име, може да се появят и поточни предложения от моето. Но нека и да не оставим без „кръщелно свидетелство“ рождения тогава порив към колективна свобода демокрация и права. И нещо друго — тогава в трогателно и дръзновено единение присъстващите почнаха да обикалят луксозния партиен дом. Получи се вдъхновяваща представа за някакъв символичен политически Великден. Затова свят дълг е това бъдещо име да бъде дадено със съответната религиозна церемония!

Та за това си мисля сега, когато Русе отново е ехо на международна тревога, на съчувствие и надежди...

Тодор БАКЪРДЖИЕВ

П. С. Още повече, че има обособени две площадки — нарета. Това пред лицето на статуята на Свободата със съответното име на площада и другото — зад нейния гръб, останало без име.